

DESIRE®

Catherine Mannová
Trystanova
proměna

 HARLEQUIN®

CATHERINE MANNOVÁ

TRYSTANOVA
PROMĚNA

PŘEKLAD

TEREZA PLOCKOVÁ

Milá čtenářko,

když otevřete červnové knížky, zjistíte, že hrdinky mají něco společného: všechny překročí hranici profesionálního vztahu a se svým šéfem či klientem se zapletou... To asi dokážeme pochopit, obzvláště když se jedná o tolik přitažlivé a po všech stránkách úspěšné muže. Že to ovšem s sebou přináší spoustu nevraživosti, závisti a dalších problémů, není třeba zdůrazňovat. Naštěstí jsou naše hrdinky odvážné mladé dámy, které se umí postavit jak k pracovním výzvám, tak i upřímně posoudit, v jaké emoční situaci se nachází jejich srdce.

Věřím, že i Vy si jejich cestu za štěstím krásně užijete.

S láskou

Váš Harlequin

Catherine Mannová

**TRYSTANOVA
PROMĚNA**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Love Child

První vydání:
Harlequin Books, 2018

Překlad:
Tereza Plocková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2018 by Catherine Mann
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
02–516 Warszawa, ul. Starościeńska 1B lokal 24–25

ISBN 978-83-276-5025-2 (EPUB)
ISBN 978-83-276-5026-9 (MOBI)
ISBN 978-83-276-5027-6 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Nohy, prosím, trochu od sebe, pane Mikkelsone.“

Isabeau Watersová v dřepu zaklonila hlavu a pohledem přejela vysokou postavu dědice ropného impéria.

Jako osobní konzultantka v oboru veřejných vztahů trávila ve společnosti důležitých mužů nespočet hodin. Poprvé v životě se ale chystala od základů změnit šatník aljašského drsnáka, který ji už dlouho uchvacoval.

Jak mohla s chladnou hlavou měřit délku jeho vnitřní nohavice?

Pod koleny ucítila hebký koberec a pevně v dlani sevřela centimetr. Postupně ho napínala podél dlouhého stehna, až pohledem zavadila o kožený pásek. Byla tak blízko, že bez námahy přečetla vyrytý nápis na kovové sponě značkového opasku k ukotvení psího spřežení.

Zhluboka se nadechni.

Uvažuj.

Chovej se jako profesionál.

Isabeau moc dobře věděla, že se prostřednictvím této práce dostane do středu pozornosti. Propojení dvou rodinných podniků a vytvoření ropného impéria Alaskan zahýbalo akciovým trhem a poslední dobou zaplňovalo stránky finančních médií. Situace se paradoxně zklidnila až ve chvíli, kdy se mocný ředitel koncernu Jack Steele vážně zranil při jízdě na koni.

Zaměstanci obou větví pracovali přesčas a snažili se na veřejnosti působit co nejsoudržnějším dojmem. Isabeau nepřestávalo překvapovat, že ze všech rodinných příslušníků do čela obrovského podniku nastoupil právě Trystan Mikkelson, který se evidentně ze všeho nejraději staral o svůj ranč na aljašském severu. Brzy pochopila hlavní důvod podivného kroku. Ostatní kandidáti se totiž momentálně potýkají s osobními nebo zdravotními problémy, případně jsou příliš stydliví na to, aby veřejně zastupovali rostoucí firmu. Do úzkého výběru se tedy dostal drsný kovboj Mikkelson a pubertální synáček z rodiny Steeleových. Nebylo divu, že do čela gigantu chtě nechtě musel nastoupit Trystan.

Alespoň dočasně.

Isabeau dostala za úkol změnit jeho vzhled i chování. Se šatníkem si dokáže poradit. O tom nepochybovala. Horší bude připravit Trystana na okázalý večírek plný celebrit, který proběhne za čtyři týdny. Vyvrcholením všeho bude sňatek jeho matky s ropným magnátem Jackem.

Za svou kariéru za sebou měla nespočet schůzek s různými klienty. Nikdy ale nepocítovala takovou nervozitu jako dnes. Jakmile pečlivě zapsala do notesu míry, pohled jí nekontrolovaně znovu sjel na jeho ostře řezanou bradu. Začalo jí být jasné, že nebude vůbec snadné zklidnit poblázněné hormony.

Trystan se zhluboka nadechl. „Nechci, aby to vyznělo, že nevěřím vašim schopnostem, ale nepočítejte s tím, že se vám ve mně podaří probudit reklamního modela,“ procedil do ticha.

„Samozřejmě, že budeme s návrhářem respektovat váš vkus. Buďte bez obav. Zůstanete sám sebou. Jen vás nasměřuju tak, abyste budil důvěru u významných investorů,“ ujistila ho Isabeau a uhladila

si neposlušný pramínek vlasů. Prsty při tom zavadila o perlovou náušnici. Dostala je jako dárek od nejlepší kamarádky, když otevřela svou vlastní firmu. Od té doby si je pro štěstí brala na každou první schůzku s klienty.

Trystan nedůvěřivě zabručel.

„Chcete k tomu něco dodat?“

„Nejsem malé dítě,“ odfrkl nespokojeně.

S tím Isabeau musela souhlasit. „Právě. V sázce je toho mnohem víc, než se může na první pohled zdát. Ropná společnost Alaskan mě na tuhle práci najala a určitě ví, proč. Nechci je zklamat,“ pronesla vážným tónem. Moc dobře si uvědomovala, že dostala za úkol postarat se nejen o jeho zevnějšek a šatník, ale hlavně ho měla naučit vystupovat na veřejnosti.

Isabeau musela uznat, že si na první schůzce dal v rámci svých možností záležet. Obnošenou flanelovou košili, kterou měl snad na každé fotografii, dnes vyměnil za zánovní žakárový svetr. To považovala za dobrý začátek. Bylo jí ale jasné, že cesta bude ještě hodně dlouhá a trnitá.

Udržet si profesionální odstup od tohoto charismatického muže nebude snadné. Usoudila, že bude bezpečnější, když se mu bude dívat do tváře.

To se ale zmýlila.

Ústa měl zkřivená do provokativního úsměvu. Husté vlasy mu vítr zacuchal do nepravidelných kaštanových vln. Isabeau na jednu stranu mrzelo, že v dohledné době kadeřník jeho drsný vzhled pozmění. Zároveň věděla, že je nezbytné neposlušnou hřívu upravit.

Pod košilí se skrývala široká ramena a svalnatý hrudník vyrýsovaný tvrdou prací na ranči. Už teď bylo Isabeau jasné, že bude muset objednat o číslo větší košile a obleky nechá raději ušít na míru.

Trystan byl muž se vším všudy a její dech se při každém pohledu na něj zadrhl touhou. Za celou svou kariéru nepřišla do styku s člověkem, který by ji tak spolehlivě dokázal zbavit kontroly.

Bylo načase začít se soustředit na práci. Smlouva s ropným koncernem Alaskan byla životní úspěch. Téma sloučení dvou podniků denně zaplňovalo přední stránky ekonomických deníků. A ona byla u toho.

Vedení firmy se rozhodlo i nadále působit ve dvou budovách. Její první schůzka s Trystanem probíhala v sídle Mikkelsonových.

Místem Trystanova působení se stala kancelář Jeannie Mikkelsonové, která se momentálně starala o svého zraněného snoubence. Isabeau se moderní nadčasový prostor zamlouval, ale musela uznat, že Trystan do něj ani trochu nezapadá. Nábytek v krémové barvě s výraznými modrozelenými detaily ladil spíš se ženským vkusem.

Trystan očima netrpělivě těkal po střešních vikýřích, jako by hledal cestu, jak co nejrychleji utéct zpátky do divoké přírody.

Isabeau se letmo podívala do svých poznámek. Na prvním místě stál požadavek připravit Trystana na svatbu jeho sestry Glenny s nejstarším ze Steeleových potomků Broderickem, která se bude konat příští víkend.

Jako nejvyšší finanční ředitelé moc dobře věděli, že na nich závisí ekonomický chod sloučené firmy, ale zároveň nechtěli dlouho plánovanou svatbu odsunout na vedlejší kolej. I další příbuzní se ocitli v náročné situaci. Například Trystanův bratr Charles v současné chvíli upínal veškerou svou pozornost na rodinu a snažil se zažehnat manželskou krizi, takže se nemohl stoprocentně věnovat práci. Nikdo jim to

ale nevyčítal. Isabeau oběma párům fandila, a jak mohla, upozorňovala na to, aby novináři ocenili jejich kroky. Na druhou stranu si moc dobře uvědomovala, že mezi úspěchem a pádem obrovského koncernu je jen velmi tenká linie.

Samozřejmě také chápala, že se akcionáři dožadují jistoty. Ve vzduchu bylo cítit, že strach a panika na sebe nenechají dlouho čekat.

Isabeau na okamžik zapomněla na svou práci a koutkem oka se podívala na labradorku Paige, která byla natažená pod koženou pohovkou. Byly jí vidět jen tlapky a čumáček. Okamžitě vycítila pohled paničky a prudce zvedla hlavu. V tmavých očích se zračilo odhodlání a jistota. Rychle se zvedla a zatřepala hlavou. Hladká srst zašustila pod červeným strojem, na kterém byl výrazný nápis Asistenční pes. Pod ním bylo menším písmem Nehladit. Isabeau Paige potřebovala k tomu, aby u ní fenka včas rozpoznala diabetický záchvat a úzkost.

Snažila se nechávat si detaily, proč nemůže bez Paige fungovat, pro sebe. Záchvaty úzkosti byl hlavní důvod, proč si vybrala kariéru v pozadí mediálního světa, než práci před objektivem. Její fanatický přítel z univerzity byl sice tisíce kilometrů daleko, ale strach z něj ji přesto pronásledoval.

Lehce si odkašlala, postavila se a napnula centimetr. „Už jsme skoro hotovi.“

„Nemůžu se dočkat,“ vzdychl a nechotně rozpažil, aby mu mohla změřit obvod hrudníku.

Isabeau se nervózně kousla do rtu. Ještě nikdy se jí nestalo, že by ji při práci někdo dokázal rozčilovat a vzrušovat zároveň. Nepochybovala o tom, že ji čeká hodně náročný měsíc.

Moc dobře si uvědomovala, že tahle spolupráce jí v budoucnu může přivést další významné klienty.

Nesměla promarnit jedinečnou šanci kvůli tomu, že nedokáže udržet svoje city na uzdě.

Mohla se spoléhat jen sama na sebe. Neměla ro-
dinné zázemí a o tučném dědictví si mohla nechat jen
zdát. Na zdraví si v současné době nemohla stěžovat,
ale byly časy, kdy kvůli cukrovce nemohla pracovat.
Od té doby se poučila a věděla, že musí mít našetře-
no pro podobný případ.

Nechtěla dopadnout jako její matka... opuštěná
a bez jediného dolaru.

„Pane Mikkelsone, měl byste –“

„Můžeme si tykat? Jmenuju se Trystan,“ přerušil ji.

„Isabeau,“ hlesla a nervózně zatékala očima.

„Dobrá tedy. Trystane, budeš muset opatrně vážít
svá slova. Méně může znamenat více. To v tvém pří-
padě ale asi nebude problém. Hlavně žádné impul-
zivní výkřiky. Negativní první dojem se napravuje
hodně obtížně.“

„Vždyť jde jen o společenský večírek. Na podobné
chodím celý život.“

„Na tomhle ale nebudeš jen jako jeden z obyčej-
ných hostů. Stojíš v čele podniku, jehož výkonný ře-
ditel málem zemřel při pádu z koně zrovna v době,
kdy se dvě mocné firmy rozhodly propojit v jednu,“
připomněla mu. „Ještě máš čas rozhodnutí změnit.
Promluvím si s tvou rodinou a pokusím se je přesvěd-
čit, jestli by do čela přece jen nedosadili někoho od
Steeleových.“

Trystan rozhodně zakroutil hlavou. „Zvládnou to,“
pronesl a pokusil se o sebevědomý úsměv. „Chci mít
jistotu, že mámě zůstane poloviční podíl z firmy.
Mám obavy, aby ji Steeleovi nenápadně nevyšachovali
za hry.“

„Naprosto tě chápu. To je ale jedna z věcí, kterou
nesmíš na veřejnosti vyslovit.“

„Jasně. Budu předstírat, že se máme strašně rádi,“ procedil a nenápadně pozvedl ukazováček. „Budeme ignorovat skutečnost, že naše rodiny proti sobě válčí už několik desetiletí. A zapomenu na to, jak se můj otec nevybíravě vyjadřoval o Jackovi Steeleovi a právem ho nazýval bezcitným podvodníkem.“

Isabeau se mu podívala zpříma do tváře. „Pane Mikkelsone –“

„Trystane,“ opravil ji. Světle modré oči byly jako dva bezpečné ostrůvky v drsném rozbouřeném oceánu. „Vím, že o tom před novináři ani muk.“

Isabeau se rozklepala kolena. Znovu ji zaplavily emoce a veškeré soustředění šlo stranou. Jeho podmanivá tvář jí každou vteřinu ubírala na profesionalitě.

Vše pro rodinu.

Tímto heslem se Trystan řídil celý život. A to byl hlavní důvod, proč se rozhodl proti své vůli podstoupit proměnu.

Nechápal, proč tolik záležití na oblečení. Sám vystudoval ekonomii a vedl obrovskou farmu. A to všechno zvládl v džínsech a zaprášených jezdeckých botách. Nepotřeboval k tomu značkové obleky a naleštěné polobotky. Teď ale nešlo jen o něj. Jediný krok špatným směrem a celá rodina se ocitne na dně.

Byl rozhodnutý udělat všechno pro to, aby se nový ropný koncern Alaskan co nejdřív stabilizoval. I kdyby měl poskakovat jako cvičený palácový pes. I kdyby pro něj každá vteřina znamenala utrpení.

Musel uznat, že spolupráce s Isabeau Watersovou mu to hodně usnadňovala. Vnesla do celé situace pozitivní světlo. Navíc na ni byl velmi příjemný pohled.

Lesklé mahagonové vlasy měla protkané zářivými paprsky. Měla je sepnuté do volného ohonu k jedné

straně, aby mohly v jemných vlnách splývat po rameni. Trystan měl chuť zajet do nich prsty a proplést se jejich hustotou. Příroda ho vychovala k tomu, aby neotálel a seznamoval se s novinkami na vlastní kůži. Byl muž činu. Nedokázal dlouho sedět a přemýšlet.

Její oči mu připomínaly sytě modrou oblohu daleko na severu Aljašky, která dokázala měnit odstín z minuty na minutu. Když vdechl její vůni, okamžitě ho zaplavily vzpomínky na rozkvetlé iris, které na jaře i po třeskaté zimě každoročně zdobily svými pestrými květy nekonečné pláně.

Trystan prudce potřásl hlavou.

Bože.

Isabeau Watersová v něm probudila duši romantika.

Trystan obrátil pozornost ke zlaté labradorce, která si ho prohlížela přísnýma očima. Měl sto chutí pohladit ji, ale včas si uvědomil, že je to pracovní pes. Zvířatům rozuměl mnohem lépe než lidem.

Přál si být zpátky na ranči a prohánět se na koni, nebo alespoň kontrolovat a doplňovat stav zásob. Vystupovat na veřejnosti nebyla jeho silná stránka. Narozdíl od jeho bratra Chucka.

Pro toho ale bylo momentálně důležitější zachránit svoje manželství. Dávat přednost rodině před prací je naučili rodiče, které od sebe odloučila až smrt.

Všichni měli o Jeannii strach, jak odchod svého muže zvládne. Doufali, že znovu najde důvod proč žít.

Nikoho z nich ale nenapadlo, že naději spatří zrovna v obchodním nepříteli Jackovi Steeleovi.

Trystan si moc dobře pamatoval, že jeho otec neměl pro Jacka jediné dobré slovo. A teď má se svými sourozenci na všechno zapomenout?

Koutkem oka zachytil, jak Isabeau pomalu přešla

k pracovnímu stolu. Záplava jejích vlasů mu na okamžik dovolila zapomenout na rodinná dramata. Pozoroval, jak popsané papíry rozdělila do několika složek a na desky přilepila barevné štítky. Jakmile se na něj letmo podívala před rameno, rozbušilo se mu srdce.

Proč musel s nejatraktivnější ženou, kterou za poslední léta potkal, spolupracovat? Mnohem radši by si s ní zaflirtoval a pozval ji na večeři.

Spojovat obchod a zábavu by ale mělo nedozírné následky. Musel na ni zapomenout.

Rodina byla na prvním místě.

Jeho rodiče se rozvedli, když mu bylo deset. Vztah byl jako na houpačce od samého začátku a vzali se jen proto, že čekali Trystana. Jeho matka ho chtěla dát k adopci, ale do hry našťěstí vstoupila její sestra, Trystanova teta Jeannie. Trvala na tom, že dítě potřebuje rodinné zázemí a automaticky ho s Charlesem přijali k sobě.

Věděl, že ho Jeannie milovala, ale zároveň se nedokázal zbavit představy, že vlastně neměla jinou možnost. Její druhá sestra byla na výchovu svého dítěte sama a nepřicházelo v úvahu, že by uživila ještě jednoho chlapce.

Byl Mikkelsonovým celý život vděčný za to, že ho nenechali odejít k pěstounům. Nikdy nedělali rozdíl mezi ním a třemi vlastními dětmi. Nikoho nenapadlo, že je adoptovaný. Občas i Trystan nabyl dojmu, že je jedním z nich a ne jen zavržený bratránek.

Čím byl starší, tím víc si však uvědomoval, jak moc tetě dluží.

Jako by Isabeau za zády vycítila jeho pronikavý pohled, otočila se k němu s otázkou v očích. „Kdybys nemohl pracovat na ranči, co by sis vybral?“

„Proč na tom záleží?“ opáčil a ledabyle pokrčil

rameny. Žil zásadně přítomností a nedokázal se zabývat budoucností. Pomalu přešel k baru a otevřel láhev piva. Jednoznačným gestem jí nabídl.

Isabeau letmo zakroutila hlavou. „Ne, děkuju,“ odmítla. „Chci tě jen víc poznat. Dozvědět se zajímavosti, které se nedají vyčíst z časopisů ani internetu. Čím víc o tobě budu vědět, tím přirozenější bude tvoje proměna. Záleží mi na tom, aby ses jako nový muž cítil co nejlépe. Jakákoliv faleš se dá snadno rozpoznat. Věř mi, že veřejnost dokáže odhalit povrchnost.“

„V tom případě máme smůlu, protože perfektně artikulující figurka v obleku ze mě nikdy nebude,“ procedil a dlouze se napil z orosené láhve. Byl v ní jeho oblíbený letní nápoj z rodinného minipivovaru. Plná chuť a aroma zlatavého moku mu připomněla dlouhé pracovní dny na ranči.

„Důvěřuj mi. Vím, co dělám,“ ujistila ho a letmo ukázala na složku dokumentů, které ho mají proměnit v seriózní tvář ropného impéria.

„Jak by bylo tobě, kdybys zničehonic nemohla dělat svou práci? Kdyby ti někdo vnutil roli, která by ti vůbec neseděla?“ opáčil a znovu se napil.

Isabeau lehce pozvedla koutky. „Tady nejde o mě,“ vyhnula se odpovědi.

„Jen řekni.“

Zhluboka se nadechla. „Hledala bych pomoc. Stejně jako jsem to udělala před lety,“ prohodila a letmo ukázala na Paige. „Bez ní bych tu nebyla.“

Trystan pomalu zamířil přes kancelář směrem k ní. Každým krokem se vzduch mezi nimi nabíjel intenzivní energií. Zastavil se až vedle ní a opřel se o stůl. Okamžitě ho pohltila vůně šeríkového parfému. „Co bys dělala, kdybys nebyla úspěšná ve své práci?“